

Nyíregyháza, 1907. október 14. – Budapest, 1988. április 22.

Édesapja villanytelepi segéd munkás. A görög katolikus elemi iskola hat osztálya után a nyíregyházi Villamossági Rt.-hez ment villanszerelő tanuló nak. 1926-ban szak munkásvizsgát tett. Katonaideje alatt, 1931. január – július a debreceni 6. honvéd híradó századnál a rádióműszerészséget és a motorszerelést is kitanulta. Villanszerelőként különböző megyei és budapesti építkezéseken dolgozott.

Az MSZDP nyíregyházi munkásotthona 1925. évi megnyitása után a rendezvények rendszeres látogatója, részt vett a különböző műveltségfejlesztő programokon. A színjátszó körnek ő volt a szervezője. A sorkatonai szolgálat letöltése után, 1932-ben Nyíregyházán belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba és egyidejűleg a vasasszakszervezetbe. Egy évvel később beválasztották a helyi szakszervezet vezetőségébe, később annak elnöke, 1933-tól az MSZDP nyíregyházi szervezetének a titkára. 1932–1936 között öt ízben – engedély nélküli sajtótermékek terjesztése, tiltott gyűlések és illegális célokra való gyűjtés miatt – öt-öt nap elzárásra ítélték. 1941-től rendőri felügyelet alatt állt, 1944 áprilisában néhány hétre őrizetbe is vették. Kiszabadulása után Kisvárdán bújatták, onnan tért vissza Nyíregyházára 1944. november 8-án. Kinevezték a város rendőrkapitányává, tisztét 1944. december 31-i lemondásáig látta el. 1944 novemberétől a Magyar Kommunista Párt egyik helyi vezetője, 1945 januárjától 1946 nyaráig nyíregyházi és Szabolcs vármegyei függetlenített párttitkár. Bekerült a december 19-én alakult Szabolcs Vármegyei Nemzeti Bizottságba, amely még aznap az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe delegálta. Az MKP megbízottjaként tagja az 1945 februárjában újjászervezt városi képviselő – testületnek, majd néhány héttel később bekerült a megyei törvényhatósági bizottságba is. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Szabolcs és Szatmár-Bereg vármegyei választókerületben ismét mandátumhoz jutott. Az 1947. évi választásokon pótképviselő lett. 1947-ben az MKP központjában, a szervezési osztályon kapott beosztást, felköltözött Budapestre. 1948-tól a gazdasági életben dolgozott: 1948–1949-ben osztályvezető, majd igazgató az Állami Villamos Műveknél; 1949–1950-ben vezérigazgató az Erőmű és Beruházási Vállalatnál. 1951–1953-ban az Országos Tervhivatal főrevizora; 1954–1957-ben, a Földművelésügyi Minisztériumban, 1957–1958-ban a kísérleti gazdaságok termelési osztályán dolgozott mérnöki beosztásban. 1956 novemberében rövid időre visszatért Szabolcs megyébe, és közreműködött az MSZMP megszervezésében. 1959-től tíz éven át, romániai kiküldetésben, a Magyarországra irányuló földgázszállítás ügyeit intézte. 1969-ben ment nyugdíjba.